

POLSKÝ OGAR

Překlad: Związek Kynologiczny w Polsce (EN). Revidováno Renée Sporre-Willes.
Překlad z anglického textu: ing. Iva Černohubová

ZEMĚ PŮVODU: POLSKO

DATUM VYDÁNÍ PLATNÉHO ORIGINÁLU: 3.11.2014

POUŽITÍ: honič. V minulosti byli polští ogaři používáni zejména pro lov zajíců, lišek, srnčí zvěře, divočáků a při lovu na kachny pro vyhánění kachen z vodních porostů. V současné době je v Polsku hon na zajíce zakázán (s výjimkou horských oblastí), takže jsou polští ogaři používáni k lovu divočáků a lišek po celé zemi.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 6 Honiči, barváři a příbuzná plemena
Sekce 1.1: velcí honiči
S pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ NÁSTIN: Ogar je prastaré polské plemeno. První zmínky o lovu s těmito psy v Polsku byly nalezeny v kronice z 11. století, sepsané autorem Gallus Anonymus. V kronikách ze 14. století jsou zmínky o ogarech, chovaných výhradně pro královský lov. Pojmenování *ogary* je v knize o hospodářství Piotra Krescentyna („*Księgi o gospodarstwie*“), vydané v Krakově roku 1549 a v knize „*Żywocie człowieka poczciwego*“ od Nikolaje Reje z roku 1568. V roce 1618 vydalo krakovské nakladatelství knihu „*Myślistwo z ogary*“ hraběte Jana Ostroróga, poznaňského vojvody. Tuto práci lze považovat za první polskou učebnici kynologie, obsahující principy racionálního chovu. První popis polského ogara je v knize „*Zwierząt domowych i dzikich osobliwie krajowych historyi naturalnej początku i gospodarstwo*“ od Krysztofa Kluka (1779). V 19. století se objevilo mnoho polských, ale i německých a ruských publikací, popisujících polského ogara v detailu.

Etymologie slova *ogary* není jasná. Různí autoři uvádějí různý původ tohoto slova. Podle Sztolcmana a Gerald-Wyzyckého pochází slovo *ogary* z polského slova ‘ogorzały’, což je „pálený“ jako popis zbarvení polského ogara. Podle Manna je slovo *ogary* odvozeno od slova „grac“ – „vydávát“, což definuje charakteristický štěkot na stopě, zatímco Frankiewicz vysvětluje jeho původ v českém slově „ohar“. Polští ogaři byli velmi populární a našli si oprávněně své místo v literatuře. Jsou k nalezení v grafikách: erbovních a městských znacích, zbraních, pečetích, stejně tak jako v ex-libri a na malbách z 18. a 19. století. Polští ogaři byli vystavováni již v 19. století. Polsko bylo v té době v okupaci a polští ogaři byli chováni na šlechtických dvorech v oblasti anektované Ruskem. Polsko obnovilo svou nezávislost po 123 letech okupace po první světové válce v roce 1918. Hon s honiči přečkal ve zbytcích v oblastech u východních hranic, např. v regionech Polesie, Wolyň a Wileńszczyzny. Po druhé světové válce Polsko ztratilo své oblasti na východních hranicích a spolu s tím i hlavní oblasti chovu polského ogara. Prakticky žádní polští ogaři nebyli uvnitř nových polských hranic. V roce 1959 dovezl plukovník Piotr Kartawik první čtyři polské ogary z jejich domoviny (nyní oblast v Bělorusku) a založil první chovatelskou stanici v poválečné historii, která měla název „z Kresów“ („Z Pohraničí“). Podle Kartawikových psů pak v roce 1964 sepsal inženýr Jerzy Dylewski první standard plemene, který byl zaregistrován v F.C.I. dne 15. listopadu 1966 pod číslem 52.

CELKOVÝ VZHLED:

Středně velký pes, svalnatý, poněkud těžké stavby těla, vypovídající o vytrvalosti, ale ne o rychlosti.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Obdélníkový formát, délka těla je větší než výška v kohoutku. Výška k lokti je polovinou kohoutkové výšky anebo o trochu víc. Mozkovna a nosní hřbet jsou stejně dlouhé.

VLASTNOSTI/POVAHA:

Polský ogary, stejně jako jiní honiči, sleduje zvěř na teplé stopě za hlasitého štěkotu, přičemž hlas psa je v nižší tónině a hlas feny ve vyšší tónině. Štěkotu myslivci říkají „vydávání“ či „hraní“ a lov pronásledováním zvěře s hlasitými honiči se říká „hon“. Tento vynikající lovecký pes je zároveň výborným psem rodinným, snadno ovladatelný, oddaný rodině a ostražitý před cizími lidmi.

HLAVA:

Poměrně těžká. Z profilu má tvar středně dlouhého obdélníku. Nosní hřbet je rovnoběžný s horní linií mozkovny.

ČÁST LEBEČNÍ:

Mozkovna: široká, mírně klenutá mezi ušima, nadočnicové oblouky jsou dobře vyvinuté, týlní hrbolek je výrazný.

Stop: jasně vyznačený

ČÁST OBLIČEJOVÁ:

Nosní houba: velká, široká a tmavá.

Čenichová část: dlouhá, z profilu hluboká a hranatá. Nosní hřbet rovný.

Pysky: horní pysk silný a spuštěný, v koutku se tvoří záhyb.

Čelisti/zuby: Čelisti silné, zuby bílé, kompletní nůžkový skus.

Líce: osvalené

Oči: lehce šikmé, ne příliš hluboko uložené, tmavě hnědé, s jemným výrazem, spodní víčko může být volnější u starších psů.

Uši: visící, nasazené dost nízko, střední délky a šířky, na konci lehce zaoblené. Frontální hrana ucha je stočená k lícím a přiléhá k nim.

KRK: střední délky, rovný, svalnatý, poměrně silný, zvláště na bázi, kůže na krku je volná a tvoří svými záhyby lalok.

TĚLO:

Hřbetní linie: rovná

Kohoutek: dobře vyznačený

Záda: dlouhá, široká a dobře osvalená

Bedra: poměrně krátká

Zád: široká, osvalená, dost dlouhá, lehce oblá

Hrudník: hluboký, dosahuje k loktům, středně široký a prostorný. Všechna žebra jsou dlouhá, dobře klenutá, uložená skoro vertikálně.

Dolní linie a břicho: břicho není vtažené, slabiny jsou krátké a dobře vyplněné.

OCAS/PRUT: silný, poměrně nízko nasazený, visící až pod hlezenní kloub, lehce stočený. V pomalém pohybu je nesen o něco výše, nikoli však zatočený. Během honu pes nosí prut pod úrovní hřbetu a lehce stočený do boku. Na spodní straně ocasu se vyskytuje delší srst.

KONČETINY:**HRUDNÍ KONČETINY:**

Celkově: silné kosti, dobře osvalené. Zepředu rovné, rovnoběžné; ze strany se jeví kolmé.

Ramena: Lopatka dlouhá, šikmá, dobře osvalená. Tvoří s nadloktím úhel 100 stupňů.

Nadloktí: střední délky, šikmé

Lokty: přiléhají těsně k tělu, ani vybočené ani vbočené

Předloktí: silné kostry a s elastickými šlachami

Zápěstní kloub: široký, bez zesílení a znaků křivice

Nadprstí: dost krátké a mírně šikmé

Tlapky: velmi silné, okrouhlé, prsty dobře klenuté s pevnými polštářky. Drápy pevné, silné, černě zbarvené nebo barvy rohoviny, když prsty jsou bílé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkově: Ze strany se jeví namířeny lehce dozadu. Zezadu rovné a rovnoběžné.

Stehno: dlouhé, široké, dobře osvalené. Úhel coxo-femorální je asi 100 stupňů.

Koleno: dobře úhlené

Bérec/lýtka: středně dlouhé, silných kostí, dobře osvalené, šikmý

Hlezenní kloub: dobře úhlený, se silnou patní kostí

Nárt: dost dlouhý, téměř kolmý k podlaze

Zadní tlapy: velmi silné, okrouhlé, prsty dobře klenuté, se silnými polštářky. Drápy pevné, silné, černě zbarvené nebo barvy rohoviny, když prsty jsou bílé.

KROK/CHODY: Mírný klus. Při honu ne příliš rychlý cval.

KŮŽE: na těle a končetinách hladká a silná; utváří vrásky na čele. Lalok visí v záhybech.

OSRSTĚNÍ:

SRST: na hlavě, čenichu, uších a končetinách krátká a hladká. Na jiných partiích těla je srst středně dlouhá, silná a tvrdá. Je trochu delší na šiji, na zadní straně stehen a naspodu ocasu. Podsada je hustá a jemná.

ZBARVENÍ: tmavě sedlové s pálením. Černá nebo tmavě šedá srst vytváří sedlo, kryje celou šiji a přesahuje dozadu na hlavu, úplně překrývá záda, obě strany trupu až na špičku ocasu. Různé odstíny pálení od tmavě žluté po mahagonovou na hlavě, obzvláště nad očima, na mordě, uších, přední straně krku, plecích, předhrudí, pod břichem, na stehnech a na hrudních i pánevních končetinách. Uši jsou vždy zbarveny tmavším odstínem pálení. Přípustné je bílá lysina na hlavě a na nosním hřbetu, bílé znaky na hrudi, bílé konce končetin anebo jenom na prstech, stejně jako bílá špička ocasu.

VELIKOST A VÁHA:

Kohoutková výška: Psi 56-65 cm

Feny 55-60 cm

Váha: váha má být vyvážená ke kohoutkové výšce a celkové stavbě

VADY:

Každá odchylka od vyjmenovaných bodů musí být považována za vadu, jejíž hodnocení by mělo být ve správném poměru ke stupni odchylky a se zřetelem na její vliv na zdraví a pohodu psa a k jeho schopnosti vykonávat tradiční práci.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita anebo přílišná plachost
- Psi vykazující zřetelné fyzické abnormality nebo poruchy chování musí být diskvalifikováni.
- Netypický jedinec

Pozn.: Psi/samci musí vykazovat dvě normálně vyvinutá varlata, která jsou zcela sestoupená v šourku. K chovu mají být používáni pouze psi funkčně a klinicky zdraví, typově odpovídající plemeni.